

نویسنده: رابرت کاگین «Robert Kagan» .
منبع و تاریخ نشر: مجله اتلانتیک «2025-06-21» .
برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

د موکراسی آمریکایی ممکن است از جنگ با ایران جان سالم به در نبرد

American Democracy Might Not Survive a War With Iran

ایالات متحده در مسیر دیکتاتوری قرار دارد. تصور کنید ترامپ
با وضعیت جنگی چه خواهد کرد

*The United States is well down the road to dictatorship. Imagine
what Trump would do with a state of war.*

Anna Moneymaker / Getty

برای دریافت خبرنامه «بازگشت ترامپ»، که شامل پوشش خبری دومین دوره ریاست جمهوری
ترامپ است، ثبت نام کنید .

تذکر: رابرت کاگین؛ تقریباً یک سال قبل این پیشگویی را به ارتباط جنگ امریکا و اسرائیل در این مقاله خود یادآور شده بود!

بحث فعلی بر سر بمباران ایران، امری وهم‌آلود است. اول از همه، بعید است که بمباران به نتیجه رضایت بخشی منجر شود. اگر تاریخ یک چیز را نشان داده باشد، این است که دستیابی به یک راه حل پایدار تنها با بمباران تقریباً غیرممکن است. دلیلی وجود داشت که ایالات متحده در سال (2003) نیروهای زمینی را به عراق فرستاد و آن دلیل، کاشت دموکراسی نبود. دلیلش این بود که مقامات آمریکایی معتقد بودند که نمی‌توانند مشکل برنامه‌های تسلیحاتی صدام حسین را صرفاً با بمباران حل کنند. آنها این کار را امتحان کرده بودند. دولت کلینتون در سال (۱۹۹۸) به مدت چهار روز عراق را بمباران کرد. در پایان، آنها نمی‌دانستند چه چیزی را نابود کرده‌اند و چه چیزی را نه. آنها مطمئناً می‌دانستند که به این برنامه پایان دائمی نداده‌اند. در سال ۲۰۰۳، اگر جورج دبلیو بوش فکر می‌کرد که می‌تواند برنامه‌های تسلیحاتی صدام را صرفاً با بمباران به طور دائمی پایان دهد، این گزینه را انتخاب می‌کرد.

ایران امروز نیز با همین معضل مواجه است. سلاح‌های آمریکا ممکن است بهتر از سال «۲۰۰۳» باشند، قابلیت‌های اطلاعاتی آن بیشتر باشد و ایران ممکن است ضعیف‌تر از حتی یک سال پیش باشد، اما مشکل همچنان پابرجاست. بمباران به تنهایی نمی‌تواند به یک پایان قابل تأیید و پایدار برای برنامه هسته‌ای ایران منجر شود. این کار می‌تواند زمان ببرد، و حملات اسرائیل این کار را انجام داده است. حملات آمریکا می‌تواند این مدت را تمدید کند، اما یک رژیم مصمم ایرانی احتمالاً دوباره تلاش خواهد کرد. یک راه حل دائمی نیازمند یک رژیم تأیید بین‌المللی بسیار مداخله‌جویانه‌تر است که به نوبه خود مستلزم حضور زمینی برای محافظت است.

با این حال، این دلیل اصلی مخالفت من با بمباران ایران نیست. و همچنین دلیل اینکه بحث در مورد همه اینها را اینقدر عجیب می‌دانم، نیست. شما هرگز، همانطور که نیویورک تایمز معمولاً از گزینه‌های سیاسی خود استفاده می‌کند، نمی‌دانید که ایالات متحده در مسیر دیکتاتوری در داخل کشور است.

این زمینه‌ای است که در آن جنگ با ایران رخ خواهد داد. دونالد ترامپ کنترل دیکتاتوری بر اجرای قانون کشور را به دست گرفته است. وزارت دادگستری، پلیس، مأموران ICE و گارد ملی ظاهراً به او پاسخگو هستند، نه به مردم یا قانون اساسی. او با به دست گرفتن مؤثر قدرت بودجه، کنگره را خنثی کرده است. و از همه مهم‌تر در مورد ایران، او به طور فعال و آشکار ارتش ایالات متحده را به ارتش شخصی خود تبدیل می‌کند تا از آن به هر شکلی که صلاح می‌داند، از جمله به عنوان ابزاری برای سرکوب داخلی، استفاده کند. هر اقدامی که او در ایران انجام دهد یا ندهد، احتمالاً در راستای پیشبرد این اهداف خواهد بود. وقتی او بمباران ایران را جشن می‌گیرد، در واقع خود و حکومتش را جشن می‌گیرد. رئیس‌جمهور به افتخار تولدش دستور رژه نظامی داد. تصور

کنید وقتی موفقیت شما می‌در ایران را اعلام کند، چه خواهد کرد. رئیس‌جمهور در تلاش است تا در سربازان کشورمان، وفاداری به او و فقط او را القا کند. تصور کنید که اگر او دستوری را صادر کند که آن را به عنوان یک مأموریت نظامی موفق به تصویر می‌کشد، این رابطه چگونه شکوفا خواهد شد.

بخوانید: سه پیامد دراماتیک حمله اسرائیل به ایران

Read: The three dramatic consequences of Israel's attack on Iran

در واقع، من نمی‌توانم در حال حاضر چیزی خطرناک‌تر از رفتن به جنگ برای دموکراسی آمریکا تصور کنم. به این فکر کنید که چگونه ترامپ می‌تواند از وضعیت جنگی برای تقویت کنترل دیکتاتوری خود در داخل کشور استفاده کند. ترامپ در پاسخ به یک "تهاجم" ناموجود توسط باندهای ونزوئلایی، وضعیت اضطراری ملی اعلام کرد. تصور کنید وقتی ایالات متحده واقعاً در حال جنگ با یک کشور واقعی باشد، کشوری که بسیاری از آمریکایی‌ها از آن می‌ترسند، او چه خواهد کرد. آیا او در زمان جنگ مخالفت را تحمل خواهد کرد؟ وودرو ویلسون فعالان صلح، از جمله یوجین وی. دبس را زندانی کرد. فکر می‌کنید ترامپ این کار را نخواهد کرد؟ او در زمان صلح مردم را به بهانه‌های سست‌تر زندانی کرده است. حتی روسای جمهوری که به دیکتاتوری تما یلی نداشتند، در زمان جنگ اقداماتی انجام داده‌اند که در غیر این صورت غیرقابل تصور بود.

سپس مسئله تروریسم مطرح می‌شود. اگر ایران بتواند در تلافی حمله آمریکا، حمله تروریستی به خاک ایالات متحده انجام دهد، چه؟ یا حتی فقط تلاش کند و شکست بخورد؟ دادگاه‌ها تقریباً هر کاری را پس از حمله به رئیس‌جمهور اجازه می‌دهند: هر محدودیتی که برای ترامپ وضع کرده‌اند، از بین خواهد رفت. دولت ممکن است ادعا کند که قوانین ضد تروریسم به آن اجازه می‌دهد حقوق شهروندان آمریکایی را به همان روشی که در حال حاضر حقوق غیر شهروندانی را که توسط مردان نقابدار از خیابان‌ها جمع می‌شوند، نقض می‌کند، نقض کند. دادستان کل قبلاً تهدید کرده است که از قوانین تروریسم برای پیگرد قانونی افرادی که به نمایندگی‌های تسلا سنگ پرتاب می‌کنند، استفاده خواهد کرد. تصور کنید که او با توجیه یک تهدید تروریستی واقعی، بامعترضان ضد جنگ چه خواهد کرد.

در نهایت، پیامدهای جهانی وجود دارد. ایالات متحده در حال حاضر توسط نیروهای ضد لیبرال اداره می‌شود که سعی در سرنگونی آرمان‌های لیبرال جهان‌شمول بنیانگذاران و جایگزینی آنها با یک هویت ملی قومی-مذهبی سفید پوست مسیحی دارند. مقامات آمریکایی به طور فعال از نیروهای ضد لیبرال مشا به در سراسر جهان، از جمله دولت قومی-مذهبی ضد لیبرال فعلی اسرائیل، حمایت می‌کنند. هر موفقیتی که ترامپ در ایران ادعا کند، صرف نظر از سایر پیامدهای آن، پیروزی برای اتحاد ضد لیبرال خواهد بود و منافع ضد لیبرالیسم را در سراسر جهان پیش خواهد برد. این درست است، حتی اگر رژیم فعلی ایران خود ضد لیبرال باشد. در صورت سقوط ملاحا، ترامپ و اسرائیل احتمالاً از یک مرد قدرتمند شما می‌در برابر هر نیروی دموکراتیکی که ممکن است در آنجا ظهور

کند، حمایت خواهند کرد. این سیاست اسرائیل در سراسر منطقه بوده است و حتی روسای جمهوری که تمایل ترامپ به دیکتاتورها را نداشتند، مانند باراک اوباما، به ترجیحات اسرائیل تن داده‌اند. من علاقه‌ای به استفاده از قدرت نظامی آمریکا برای امن‌تر کردن جهان برای دیکتاتوری ندارم.

بخوانید: آیا قرار نیست ترامپ ضد جنگ باشد؟

Read: Isn't Trump supposed to be anti-war?

اگر ایران تهدید مستقیمی برای ایالات متحده محسوب می‌شد، ممکن بود احساس متفاوتی داشته باشم. اما اینطور نیست. سیاست ایالات متحده برای مهار ایران همیشه بخشی از یک استراتژی بزرگتر برای دفاع از یک سیستم جهانی لیبرال با مرکزیت یک آمریکای لیبرال بوده است. آمریکایی‌ها باید با توجه به آنچه در کشورمان می‌گذرد، در مورد سیاست خارجی خود به گونه‌ای متفاوت فکر کنند. ما دیگر نمی‌توانیم اعتماد کنیم که هیچ تصمیم‌ساز خارجی ترامپ، اهداف غیرلیبرال را در خارج از کشور پیش نبرد یا برای اهداف غیرلیبرال در داخل استفاده نشود.

امروزه، خود ایالات متحده در معرض خطر تبدیل شدن به یک دیکتاتور نظامی است. نهادهای لیبرال-دموکرات آن تقریباً فرو ریخته‌اند. آزمایش بنیانگذاران ممکن است به پایان خود نزدیک شود. جنگ با ایران احتمالاً نابودی آن را تسریع خواهد کرد. نه اینکه مهم باشد، اما من را کنار بگذارید.

----- **با تقدیم احترامات «2026-05-21»**

.....